

Veteranan på tur i marka. Foto: Ivar Maske

Veteranan i TT fyller ti år!

Av Ivar Maske

Som kjent og allment akseptert er manns minne lite å holde seg til. Dette minnet skal ifølge tester og troverdige påstander kunne strekke seg ca. fjorten dager bakover i tid. Jeg er derfor takknemlig for litt overbærenhet og vil ikke fornærmes verken av korrekser eller bidrag.

Det første jeg minnes i forbindelse med veterangruppa var Torgeir Gunnleiksrud. Og så husker jeg Eva Sivertsen. Hun ville gå på topper og sa at veteraner skrives med en t., samt at veteranan ikke skrives med: "an" i enden, men godkjente det etter avstemming. Og så husker jeg Magne Flakk og Jostein Skottvoll og Sven Kolstad og Anne-Britt Wavold, for hun var en hel komité for seg selv. Og Ivar Sollie og Olaf Giæver og Hans Engan og Ruth Reitan og mange flere. Men det var en stund tidligere at alt egentlig begynte. Eller rettere. Ikke begynte.

Tidlig på vårparten 1997, ringte Torgeir Gunnleiksrud til meg og sa at vi måtte

begynne å tenke på å opprette en pensjonist-gruppe. Han hadde vært ute og reist og sett glade gamlinger i Bergen som var ute og gikk. Så ble han kanskje redd for at alle turglade gamlinger i trøndelagene skulle reise dit. I referat fra styremøte i TT den 14. januar 1997 kan man lese: "opprettelse av egen seniorgruppe i TT ble diskutert. Bearbeides videre til neste styremøte." Fra styremøte den 11. februar 1997 står det slik: "Seniorgruppe /veterangruppe, det ble påpekt at vi måtte passe på at en eventuell oppstartning av senior / veterangruppe ikke gikk på bekostning av TTs satsing på barn og familier. Så skjedde det ingen ting på et år og vel så det. Utpå vårparten i 1998 begynte det å røre seg.

Fra TTs styremøte den 25.05.98. kan man lese: "VETERANGRUPPE (VG). Leder Gustav Lien og Ivar Maske, begge spørres av Torgeir. Mandat og oppgaver blir utformet senere." Torgeir ringte til meg og fortalte at nu skulle vi lage pensjonistgruppe. "Vi skal lage konstituerende generalforsamling på Nordpå i Aunegrenda. Gustav Lien og du skal ha det foreløpige ansvar. Hva synes du" sa Torgeir. Jeg svarte nok ja, for etter at jeg hadde svart, ringte jeg Sven. Sven Kolstad. Det gjør jeg bestandig når jeg har sagt ja til noe jeg må ha hjelp til.

Så kom det annonse i Adresseavisen. To spalter! **Fete typer!** "Trondhjems Turistforening inviterer interesserte til gratis opphold på Nordpå i Aunegrenda for å delta på konstituerende generalforsamling for veterangruppe". Vi diskuterte hvordan vi skulle stoppe videre påmelding når Nordpå var oppfylt.-- Det var fire som meldte seg på. Anne Brit og Sven samt Sidsel og Ivar. De jeg snakket med etterpå om veterangruppe mente de var for unge, eller de syntes de var for gamle "te å bynn å spring i fjellet igjen". Noen hadde hofter og alle hadde knær.

Middag på Nedalshytta. Foto: Ivar Maske

Veteranan ble foreløpig avlyst. Men vi livnet til igjen. I TTs årbok for 1998 står det: "Veteranene kommer!" (hadde dette vært en eventyrbok ville det stått at barna sprang og gjemte seg.) Videre sto det: Høsten 1998 ble det "vedtatt" at tiden var moden til å etablere en veterangruppe. Det legges opp til turer fra en hytte, som skal være fast base for helgeturer." Vi kunne ane en viss frykt. Ville de ha oss bort, i en egen base. Forståelig nu, ti år senere, når vi holder på å sprengre alle rammer i Sandgata. Så var 1998 over. Det ble ikke noe "oldisbase" men vi kom! Som det så treffende

Opplevelse og sosialt samvær står sentralt når Veteranan er på tur. Foto: Ivar Maske

beskrives i ei vise: ”karan kjem no rolig sigan ætte oss. For'n ska itj spræng sæ førre tia” Det virker som ingenting skjedde. Nordpå hadde tatt litt av gnisten og initiativet. Hver gang vi møttes prøvde vi en slags verbal kickstart på hverandre, men svinghjulet var liksom for tungt. Først ett år senere og det kan man lese i TTs årbok for 1999. Under overskriften: 5.11.VETERANAN, hvor det står at, Anne-Britt Wavold, Ivar Maske og Sven Kolstad var initiativtakere. Navnerekkefølgen er ikke resultat av verken dannelse eller kjønnskvalifisering. Det påstås at Anne-Britt var førstedame, skjøv Sven foran seg og trakk Ivar etter. Det var blitt sendt ut innbydelser og avertert, og den 16. oktober 1999 møtte det på Lavollen 35 ivrige og glade mennesker som valgte et interimstyre som skulle forberede valg av ordinært styre våren 2000.

I dette interimstyre satt: Eva Sivertsen, Randi Wiggen, Sven Kolstad og Ivar Maske. To turer greidde vi å arrangere. Således ble vår første tur, med 17 deltakere, den 24. november 1999 en fjelltur. Riktignok inni fjellet, i Løkken gruver. Tur nr. to gikk til Elgsethytta hvor TT spanderte julerømmegrøt, som også skulle markere at vi var kommet ordentlig i gang.

Første mandagen i hver måned arrangerer Veteranan treff i TT-brygga fra kl 12-14.
Foto: Ivar Maske

Vi var 21 grautelskara. Om vi ikke har gjort det før takker vi herved for maten.

Og tiden etter er som et lite eventyr, eller en suksesshistorie av rang. I jubileumsåret har Veteranan ca 200 mer eller mindre aktive deltakere, vi har 45 arrangementer, og sist år var det i gjennomsnitt 37 deltakere på hvert av arrangementene våre, og veksten fortsetter. Hver torsdag i 9 av årets måneder stiller glade 70-åringer (+/-) av begge kjønn opp til tur. Været spiller liten rolle, det er naturen, mosjonen og vennskapet som trekker, dette ispedd en del kultur hvis mulig. Disse fire elementene er Veteranans motto. I tillegg har vi medlems-møte første mandagen i hver aktiv måned. Der diskuterer vi turene som har vært og gleder oss sammen til turene som står på programmet for de neste ukene.

For å styre og tilrettelegge aktivitetene har Veteranan et valgt styre på 6 medlemmer. Styremedlemmene velges for 2 år om gangen, og normal funksjonstid er 4 år. Hovedjobben for styret er å sette opp programmet for neste år, samt å være bindeleddet for avviklingen gjennom året. I tillegg trengs et mellomledd til TT ved dugnader og andre engasjementer hvor Veteranan kan være til nytte. Styret arrangerer

Veteranan drar også på overnattingstur i fjellet. Her ved Kjølhytta.
Foto: Sissel Maske

også turer til TTs hytter, sommer og vinter, og øyturer utenfor Trondheimsfjorden. De fleste turene ellers blir planlagt og koordinert av medlemmene selv. På den måten blir hele nærområdet til Trondheim vårt turterreng.

Hvor går så turene: Naturligvis mest i nærområdet til Trondheim. Ofte i helt ukjent og spennende mark for de fleste deltakerne. Og nærområdet utvider seg. Vi har hatt flere turer på Dovre, vi har forsøkt oss på toppen av Forollhogna, og Fosenområdet blir også ofte besøkt.

De mest populære turene er der hvor vi kombinerer mosjonen med kulturinnslag. Enten ved en lokal guide, eller hvor vi besøker et ”friluftsspel” om kvelden og går tur i området dagen etter. Første kombinasjonstur var ”Det brinner en eld” på Røros i 2003, og fottur til Svartvika dagen etter. Dette ble så vellykket at vi hvert år har en slik tur på programmet. Vi har vært på Gåla og sett Peer Gynt, på Sunndalsøra og forestillingen ”Lady Arbuthnot”, på Sel og Kristinspelet, og operaforestilling på Steinvikholmen. Jubileumsfesten i 2008 ble kombinert med spelet om

Karolinerne i Tydal. Alle fine opplevelser og med mellom 50 og 70 deltakere hver gang.

Hvis noen ut fra ovenstående tror at vi bare går på turer om sommeren, så tar de feil. Vi bruker skiene så lenge det er snø. Turene går i Bymarka, Nordmarka, Langmyra og med avstikkere til Ulvåsen ved Orkanger, Jåraakjølen i Melhus og området rundt Samsjøen. Flotte turer enten været er mot eller fra siden, men helst med.

Etter en trang fødsel så ble det et vellykket barn. En kan spekulere i årsaken til dette: Gode styre kanskje? Neppe det avgjørende. Men at de som hjalp til i fødselen traff noe som fylte et behov er ikke diskutabelt. Så årsaken er kanskje så enkel som at turen i seg selv er grunn god nok? En tur sammen i fjellet, eller i skogen og marka, gjør folk glad og glade folk får godt humør. Og godt humør smitter. For humør, gode historier og latter har vært og er Veteranans varemerke når vi er sammen. Og turen, mosjonen og vennskapet er årsaken.

God tur!